vrhu obžalovaného je uvedeno. Pro posouzení této otázky je ostatně též důležité zjistiti, kolik prodal obžalovaný rumu starým a novým zákazníkům (kteří nepadají do období 1912/1913) a kolik ze svých zásob prodal v drobném prodeji, dále ta okolnost, k níž nalézací soud rovněž nepřihlížel, zdali obžalovaný dříve, než mu zbyl onen 1 hl rumu z lednového přídělu roku 1920, neprodal všecky zásoby nebo kolik rumu z těchto zásob v drobném prodeji a kterým zákazníkům. Odmítnutím nabízených důkazů byly tedy mezitimním nálezem proti návrhu obžalovaného učiněným, porušeny zásady trestního řízení, jichž šetřiti káže podstata řízení, obhajobu zabezpečujícího, pročež je rozsudek stižen zmatečností dle čís. 4 § 281 tr. ř.

Čís. 352.

Ke skutkové podstatě podvodu se nevyhledává, by osoba, v omyl uvedená, byla totožna s osobou poškozenou.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1921, Kr I 629/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. června 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podvodu dle § 461 tr. zák.

Důvody:

Obžalovaný byl uznán vinným, že dne 24. června 1919 v Čes. Budějovicích lstivým předstíráním, že koupí tabák, uvedl Annu Ch. v omyl, kterým Marie F. na svém majetku škodu utrpěti měla a penízem 70 K skutečně utrpěla. Opodstatněnost tohoto odsuzujícího výroku v pochybnost uvésti není s to stížnost, dovolávající se čís. 9 a) a 10 § 281 tr. ř. a tvrdící, že škody neutrpěla Anna Ch., s níž obžalovaný výhradně jednal, a že o nějaké Marii F. neměl vůbec zdání. Zákon nepředpokládá v § 197 tr. z., že osoba v omyl uvedená musí býti totožnou s osobou poškozenou, naopak je se stanoviska zákona lhostejno, zda lstivým jednáním pachatelovým byla poškozena osoba v omyl uvedená přímo neb prostřednictvím jejím někdo jiný. Podvod je dokonán, jakmile pachatel uvedl nějakou osobu v omyl, aby ji přiměl k jednání, jež má poškoditi ji neb kteroukoli osobu třetí. Nezávažno je proto, že počinem obžalovaného neutrpěla škodu podvedená Anna Ch. sama, nýbrž majitelka tabáku Marie F. a měl-li o této obžalovaný vědomost.

Čís. 353.

Není místa pro důvod zmatečnosti dle čís. 12 § 344 tr. ř., použito-li vyšší trestní sazby na základě všeobecného poukazu zákona k okolnostem přitěžujícím.

(Rozh. ze dne 1. února 1921, Kr I 800/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném sezení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jako porotního

soudu v Plzni ze dne 2. srpna 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 173 a 174 II. a) tr. zák. a odsouzen za to, dle § 178, II. sazba, a § 180 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného dovolává se toliko zmatku dle § 344 čís. 12 tr. ř., vytýkajíc rozsudku, že neprávem vzal za podklad pro výměru trestu druhou trestní sazbu § 178 tr. zák., jakkoli tu nebylo přitěžujících okolností, sazbu tuto podmiňujících, ježto o značné škodě z krádeže jalovice, rozsudkem za přitěžující vzaté, vzhledem ku všeobecnému znehodnocení peněz nemůže býti řeči. Zmatek § 344 čís. 12 tr. ř. předpokládá, že soud při výměře trestu překročil meze zákonité trestní sazby, pokud sazba tato zakládá se v okolnostech přitěžujících neb polehčujících v zákoně jmenovitě uvedených, anebo vykročil z mezí příslušejícího mu práva mimořádného zmírnění nebo přeměny trestu nebo porušil neb nesprávně vyložil předpisy § 293, odstavec třetí, pokud se týče § 359, odstavec čtvrtý tr. ř. Zmateční stížnost neuvádí výslovně, který případ § 344 čís. 12 tr. ř. uplatňuje, dle stavu věci může však přijíti v úvahu jen případ prvý. Tu však přehlíží zmateční stížnost, že zmatek ten může se vůbec vyskytnouti jen tam, kde trestní sazba zakládá se v okolnostech přitěžujících neb polehčujících v zákoně jmenovitě uvedených, které pak by vedle § 322 tr. ř. zjistiti bylo též výrokem porotců. Této podmínky tu není, neboť tam, kde jako v § 178 tr. zák. podmíněna jest vyšší trestnost všeobecným poukazem na okolnosti přitěžující, jde ve skutečnosti jen o jedinou trestní sazbu, zde od 6 měsíců do 5 roků, vyšší trest nezakládá se na okolnostech přitěžujících anebo polehčujících v zákoně jmenovitě uvedených, podkladu pro otázku dle § 322 tr. ř. porotcům zde vůbec není; proto nemůže zmatek dle § 344 čís. 12 tr. ř. první věty vůbec býti uplatňován. Výměra trestu mohla by brána býti v odpor obžalovaným jen odvoláním.

Čís. 354.

Boj zaměstnanců se zaměstnavatelem o hmotné výhody není bojem politickým, trestní činy spáchané za takovéhoto boje nejsou rázu politického a nespadají pod amnestii ze dne 27. května 1920.

Předchozí posouzení o podmínkách amnestie přísluší soudu, u něhož se nalézají spisy za účelem vyřízení opravného prostředku.

(Rozh. ze dne 1. února 1921, Kr I 852/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací usnesl se v neveřejném sezení, vyřizuje zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. června 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem dle § 83 tr. zák., nevyhověti návrhu generální prokuratury, by byly spisy především vráceny soudu prvé stolice za účelem